

УДК 621.37:621.391

В.Г. Ципоренко, к.т.н., доц.

О.Д. Ципоренко, інж.

Житомирський інженерно-технологічний інститут

ВИЯВЛЕННЯ РАДІОСИГНАЛІВ ШЛЯХОМ АНАЛІЗУ ЇХ СПЕКТРА

Показано, що оптимальне виявлення відомих радіосигналів при наявності адитивного шуму може бути реалізовано в частотній області. Основною операцією такого аналізу є визначення частотної кореляційної функції. Визначені кількісні характеристики операції виявлення в частотній області. Одержані основні співвідношення для неперервного, аналого-дискретного та дискретно-дискретного видів аналізу.

В сучасних радіоелектронних системах реалізується сукупність операцій пошуку, селекції, виявлення та аналізу радіосигналів [1, 2]. Зазвичай пошук та селекція радіосигналів реалізуються в частотній, часовій та просторовій областях визначення, виявлення – у часовій, а аналіз – в часовій та частотній областях. Для підвищення ефективності функціонування радіоелектронних систем в цілому актуальною є задача реалізації операції виявлення радіосигналів у частотній області [3].

Розглянемо задачу виявлення априорі відомого радіосигналу $S(t, \lambda)$, що приймається в адитивній суміші $U(t)$ зі статистично незалежним білим гаусовим шумом $n(t)$ впродовж часового інтервалу $t \in [0, T_n]$. Шум $n(t)$ і сигнал $S(t, \lambda)$ є обмеженими по смузі частот $\{0, f_g\}$. Вихідні умови запишемо таким чином:

$$U(t) = S(t, \lambda) + n(t), \tag{1}$$

де $\lambda = \{\lambda_i\}_{i=1, m}$ – вектор параметрів, від яких залежить сигнал;

$S(t, \lambda)$ – відома детермінована функція аргументів λ та t .

Для нашого випадку виявлення відомого сигналу невідомим є тільки сам факт наявності або відсутності сигналу $S(t, \lambda)$ в прийнятій суміші $U(t)$. Тому рівняння (1) доцільно записати у вигляді:

$$U(t) = \aleph \cdot S(t, \lambda) + n(t), \tag{2}$$

де $S(t, \lambda)$ – детермінований корисний сигнал, що повністю розташований на інтервалі спостереження $[0, T_n]$;

\aleph – випадковий параметр, що може приймати тільки два значення: нуль або один.

Нехай відомі априорі всі необхідні ймовірнісні характеристики випадкової величини \aleph та шуму $n(t)$:

$P_{pr}(\aleph = 0)$, $P_{pr}(\aleph = 1)$ – відповідно априорні імовірності відсутності та наявності радіосигналу $S(t, \lambda)$;

M_n , D_n – відповідно математичне сподівання та дисперсія шуму $n(t)$, зазвичай $M_n = 0$;

$N = const$ – двостороння спектральна щільність потужності шуму $n(t)$.

Тоді необхідно оптимальним чином визначити значення параметру \aleph по прийнятій реалізації $U(t)$ в інтервалі $[0, T_n]$.

У часовій області поставлена задача вирішується оптимальним чином на основі кореляційного аналізу або узгодженої фільтрації [4, 5].

Розв'яжемо цю задачу в частотній області, коли обробці підлягає спектр прийнятої суміші $U(f)$.

Розглянемо випадок безперервно-безперервного аналізу [3], при якому в частотній області аналізується спектральна щільність $U(jf)$ прийнятої суміші. Рівняння (2) можна записати так:

$$U(jf) = \aleph \cdot S(jf, \lambda) + n(jf), \tag{3}$$

де $S(jf, \lambda)$, $n(jf)$ – відповідно спектральні щільності корисного сигналу і шуму.

Для вирішення задачі виявлення радіосигналів в загальному випадку доцільно використовувати відношення правдоподібності $I_f(\aleph)$ [3], що дорівнює:

$$I_f(\aleph) = \frac{L_f(\aleph)_{S(t, \lambda) \neq 0}}{L_f(\aleph)_{S(t, \lambda) = 0}}, \tag{4}$$

де $I_f(\aleph)$ – відношення правдоподібності в частотній області;

© В.Г. Ципоренко, О.Д. Ципоренко, 2000

$L_f(\aleph) \Big|_{S(t,\lambda) \neq 0}$, $L_f(\aleph) \Big|_{S(t,\lambda) = 0}$ – відповідно частотні функції правдоподібності при наявності та відсутності у вхідній реалізації $U(t)$ корисного сигналу.

Порівнюючи значення $L_f(\aleph)$ з порогом h , приймається рішення про наявність сигналу $S(t, \lambda)$ – при $L_f(\aleph) \geq h$, або його відсутності – при $L_f(\aleph) < h$:

$$L_f(\aleph) \geq h. \tag{5}$$

Значення $L_f(\aleph)$ для умов поставленої задачі визначається рівнянням:

$$L_f(\aleph) = \frac{\exp\left\{-\frac{1}{2N} \int_{-f_e}^{f_e} (U(jf) - S(jf, \aleph))^2 df\right\}}{\exp\left\{-\frac{1}{2N} \int_{-f_e}^{f_e} U^2(jf) df\right\}} = \exp\left\{-\frac{E_s}{2N}\right\} \cdot \exp\left\{\frac{1}{N} \int_{-f_e}^{f_e} \operatorname{Re}(U(jf) \cdot S^*(jf, \lambda)) df\right\}, \tag{6}$$

де $\operatorname{Re}(\bullet)$ – функція виділення дійсної частини комплексного числа;

E_s – енергія корисного сигналу;

$S^*(jf, \lambda)$ – комплексно-спряжений спектр корисного сигналу.

Експоненціальна функція є монотонною від свого аргументу, тому рівняння (6) доцільно представити в логарифмічному масштабі:

$$\ln L_f(\aleph) = -\frac{E_s}{2N} + \frac{1}{N} \int_{-f_e}^{f_e} \operatorname{Re}(U(jf) \cdot S^*(jf, \lambda)) df \geq \ln h. \tag{7}$$

Спростивши вираз (7), отримуємо:

$$\mu(f, \aleph) = \frac{1}{N} \int_{-f_e}^{f_e} \operatorname{Re}(U(jf) \cdot S^*(jf, \lambda)) df \geq \frac{E_s}{2N} + \ln h = h_1, \tag{8}$$

де $h_1 = \frac{E_s}{2N} + \ln h$ – еквівалентне значення порога прийняття рішення про виявлення;

$\mu(f, \aleph)$ – частотна кореляційна функція.

Аналіз рівняння (8) показує, що базовою операцією при оптимальному виявленні сигналу $S(t, \lambda)$ в частотній області є визначення значення частотної кореляційної функції $\mu(f, \aleph)$.

Визначимо кількісні характеристики оптимального виявлення, що реалізується в частотній області, наприклад, для випадку використання критерію Неймана–Пірсона [4]. Для цього визначимо закон розподілення та параметри розподілення щільності імовірностей гіпотез: Γ_1 – наявності сигналу та Γ_0 – його відсутності.

Для випадку наявності сигналу $S(t, \lambda)$ маємо:

$$\begin{aligned} \mu \Big|_{\Gamma_1} &= \mu_1 = \frac{1}{N} \int_{-f_e}^{f_e} \operatorname{Re}((S(jf, \lambda) + n(jf)) \cdot S^*(jf, \lambda)) df = \\ &= \frac{1}{N} \int_{-f_e}^{f_e} \operatorname{Re}(S(jf, \lambda) \cdot S^*(jf, \lambda)) df + \frac{1}{N} \int_{-f_e}^{f_e} \operatorname{Re}(n(jf) \cdot S^*(jf, \lambda)) df. \end{aligned} \tag{9}$$

Перший доданок рівняння (9) є априорі відомою величиною з постійним значенням:

$$\frac{1}{N} \int_{-f_e}^{f_e} \operatorname{Re}(S(jf, \lambda) \cdot S^*(jf, \lambda)) df = \frac{E_s}{N}.$$

Значення другого доданку рівняння (9) є випадковою величиною з нормальним законом розподілу щільності імовірності $p_0(\mu)$ і відповідними параметрами розподілу: математичне сподівання $m_\mu = 0$,

дисперсія $D_\mu = \frac{E_s}{N}$.

В цілому значення функції μ_1 також є випадковою величиною, щільність імовірності якої розподілена за нормальним законом з відповідними параметрами: математичним сподіванням $m_1 = \frac{E_s}{N}$, дисперсією $D_1 = \frac{E_s}{N}$.

Для випадку відсутності сигналу $S(jf, \lambda)$ в суміші $U(jf)$ маємо:

$$\mu|_{r_0} = \mu_0 = \frac{1}{N} \int_{-f_s}^{f_s} \text{Re}(n(jf) \cdot S^*(jf, \lambda)) df \tag{10}$$

Значення μ_0 є випадковою величиною, закон розподілу щільності її імовірності – нормальний з відповідними параметрами: математичним сподіванням $m_0 = 0$, дисперсією $D_0 = \frac{E_s}{N}$.

Відповідно до критерію Неймана–Пірсона апріорі задається необхідна вірогідність хибної тривоги ρ_{nm} :

$$\rho_{nm} = \int_h^\infty p_0(\mu) d\mu = 1 - \Phi\left(\frac{h}{\sqrt{\frac{E_s}{N}}}\right), \tag{11}$$

де $\Phi(x)$ – інтеграл імовірностей,

а імовірність ρ_{ne} правильного виявлення сигналу $S(jf, \lambda)$ знаходиться як

$$\rho_{ne} = \int_h^\infty p_1(\mu) d\mu = 1 - \Phi\left(-\frac{h}{\sqrt{\frac{E_s}{N}}} - \sqrt{\frac{E_s}{N}}\right). \tag{12}$$

Аналіз рівнянь (11) і (12) показує, що вони співпадають з відомими рівняннями для імовірностей ρ_{nm} та ρ_{ne} у випадку виявлення сигналу в часовій області [4]. Тому необхідні значення порогу h та відношення сигнал/шум $\frac{E_s}{N}$ розраховуються за відомими співвідношеннями для часової кореляційної обробки [4, 5].

Апаратурно аналізатори спектра для дійсних сигналів визначають спектр тільки для додатних частот. Тому співвідношення (6) для дійсних сигналів $S(t, \lambda)$ доцільно записати у вигляді:

$$I_f(s) = \exp\left\{-\frac{E_s}{2N}\right\} \cdot \exp\left\{\frac{2}{N} \int_0^{f_s} \text{Re}(U(jf) \cdot S^*(jf, \lambda)) df\right\}. \tag{13}$$

При обробці дійсних сигналів на проміжній частоті смуга частот, для яких визначені сигнал $S(t, \lambda)$ та шум $n(t)$, становить $\{f_n, f_e\}$, де $f_n > 0$; $f_n < f_e < \infty$. Для цього випадку рівняння (6) прийме вигляд:

$$I_f(s) = \exp\left\{-\frac{E_s}{2N}\right\} \cdot \exp\left\{\frac{2}{N} \int_{f_n}^{f_e} \text{Re}(U(jf) \cdot S^*(jf, \lambda)) df\right\}. \tag{14}$$

Для випадків дискретно-дискретного аналізу та безперервно-дискретного аналізу сигналів у частотній області [3] співвідношення (6) та (8) відповідно набудуть вигляду:

$$\begin{aligned} I_f(s) &= \exp\left\{-\frac{E_s}{2N}\right\} \cdot \exp\left\{\frac{1}{N} \sum_{k=-\frac{M}{2}}^{\frac{M}{2}-1} \text{Re}(U(jf_k) \cdot S^*(jf_k, \lambda))\right\} = \\ &= \exp\left\{-\frac{E_s}{2N}\right\} \cdot \exp\left\{\frac{2}{N} \sum_{k=0}^{\frac{M}{2}-1} \text{Re}(U(jf_k) \cdot S^*(jf_k, \lambda))\right\}; \end{aligned} \tag{15}$$

$$\begin{aligned} \mu &= \frac{1}{N} \sum_{k=-\frac{M}{2}}^{\frac{M}{2}-1} \operatorname{Re}(U(jf_k) \cdot S^*(jf_k, \lambda)) = \\ &= \frac{2}{N} \sum_{k=-\frac{M}{2}}^{\frac{M}{2}-1} \operatorname{Re}(U(jf_k) \cdot S^*(jf_k, \lambda)) \geq \frac{E_s}{2N} + \ln h = h_1, \end{aligned} \quad (16)$$

де k – ціле число;

M – кількість гармонік у частотній області визначення.

Таким чином, задачу виявлення апіорі відомого сигналу при наявності адитивного шуму можливо оптимально вирішити, використовуючи аналіз прийнятої реалізації в частотній області. Основною операцією такого аналізу є визначення частотної кореляційної функції. При цьому кількісні характеристики операції виявлення в частотній області співпадають з відомими значеннями характеристик операції виявлення в часовій області.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гуткин Л.С. Проектирование радиосистем и радиоустройств. – М.: Радио и связь, 1986. – 288 с.: ил.
2. Комиссаров Ю.А., Родионов С.С. Помехоустойчивость и электромагнитная совместимость радиоэлектронных средств. – К.: Техніка, 1978. – 208 с.
3. Ципоренко В.Г. Визначення апостеріорної ймовірності радіосигналу в частотній області // Вісник ЖІТІ. – 2000. – № 13/Технічні науки. – С. 87–91.
4. Тихонов В.И. Оптимальный приём сигналов. – М.: Радио и связь, 1983. – 320 с.
5. Гуткин Л.С. Теория оптимальных методов радиоприёма при флуктуационных помехах. – Изд. 2-е, доп. и перераб. – М.: Советское радио, 1972. – 448 с.

ЦИПОРЕНКО Валентин Григорович – кандидат технічних наук, доцент Житомирського інженерно-технологічного інституту.

Наукові інтереси:

– радіоелектроніка з використанням цифрової обробки сигналів.

ЦИПОРЕНКО Олена Дмитрівна – інженер-патентознавець Житомирського інженерно-технологічного інституту.

Наукові інтереси:

– цифрові радіотехнічні пристрої.

Подано 19.10.2000